

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

S. Catharina Sen. n. 15

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

Cum Deiparæ Tempulum inuiseret Angelorum custodia periculis servabatur.

Lib. 2. Vita eius cap. 4.

Spiritus.

quenti nihil prorsus edebat, totamque noctem in Ecclesia peragil exigebat: qua in via flexuosa, nec satis ipsi cognita lumine quodam præeunte, & Angelis eam dextra, leuaque sustentantibus, nunquam errabat, & inter imbres ò cælo interdum ruentes diuinitus intacta redibat. Aliquando intra diei & noctis spatium millies, & centies flexens genua salutabat Deiparam; & hoc salutandi officium ad quadraginta dies continuabat in hunc modum Primus. enim sexcenties flexebat genua sine intermissione; deinde integrum psalterium stans legebat, & ad singulos psalmos Deiparæ flexis genibus salutationem angelicam offerebat Tum trecentis vicibus ad singulas genuflexiones virga se percutiebat, & tribus vicibus icibus copiosum è suo corpore extrahebat sanguinem. Tandem quinquages flexis simpliciter genibus sacrificium hoc consummabat. Cumque miro salutis animarum desiderio teneretur, multis lacrymis, ieiunijs, ac precibus à Domino obtinuit, ut concionandi officium, quod ipsa per se exequi non poterat, alteri conferret; quare Dominus cuidam concionatori huius sanctæ mulieris precibus exoratus cor præparauit, vires in labore suggestit, verbum ministravit, & fructus in auditoribus excitauit: ipsa verò pro eodem cum concionaretur beatissimæ Virgini centies salutationem angelicam offerebat. Tandem multis miraculis clara migravit è vita 24. Iunij anno 1273. de cuius castitate cum suo coniuge plura dicemus in tractatu de virginibus sect. 8. hæc ex eius vita à Iacobo Vitriaco Cardinali, qui eodem tempore vixit, grauitè conscripta apud Surium tom. 3.

BEATVS ANDREAS CARMELITA
Episcopus Fesulanus.

14 BEATVS Andreas Episcopus Fesulanus B. Andreæ nobili Florentiæ Corsinorum familia, a Corsi. Deiparæ perquam studiosus fuit: cum enim Fesulanus eius parentes diu steriles primitias Deo offerendas esse iuxta illud Exod. 22. audissent, ut parâ pie Deo, eiusque Genitrici gratam oblationem rate fuit facerent; primogenitum, quem genuissent, singulari. Mariæ se daturos vouerunt: ac non ita multo. Exod. 22. to post Virginis ope Andream filium suscepit. E us. ma perunt: qui etsi in adolescentia viam quandam viuendi liberiozem esset ingressus, ac tu laboras saniora parentum consilia procaciter respue-

ret; ad bonam tamen frugem reuocatus, in Carmelitatum Templo beatissimæ Virginis apud filium patrocinium multis lacrymis ad eius aram implorans, eorundem Patrum institutum libentissimis parentibus decimoquinto ætatis suæ anno est amplexus, quàm verò charus Virgini fuerit illud declarat, quod cum in eo ordine magnis religiosæ humilitatis, obedientiæ, mortificationis, silentij, orationis, aliarumque virtutum meritis floreret, & sacerdotij sui primitias oblaturus, in conuentum Siluarum extra Florentiam se recepisset; quo apparatus, quem cognati ad eam solemnitate moliebantur, effugeret, ei primis factis deuotissime operanti, beatissima Virgo Angelorum coetu stipata apprensus dixit: Seruus meus es tu, quia ego elegi te, & in te glorior: quæ cum diceret, sensim sese in auras sustulit: Joannem Corsinum est sua cognatione morbo, quem Lupum vocant, laborantem hortatus est, ut lusoribus, quorum consuetudine ad leuandum morbum utebatur, exclusis, ieiunijs vacaret, & beatissimam Virginem summis precibus dies octo flectere niteretur, quod cum is mira deuotione perfecisset, pristina valetudini est restitutus. Mox cum Fesularum creatus esset Episcopus, eam Ecclesiam strenuè administravit: cumque ea, qua Christus Dominus natus est, nocte rem diuinam sollempniter faceret, Virgo beatissima ei apparuit, obitusque sui diem in festo Epiphaniæ proximi mensis Ianuarij prædixit: qui ingenti lætitia repletus eo die anno 1373. ætatis 71. miraculis in vita, & post mortem clarus, migravit in cælum.

SANCTA CATHARINA SENENSIS
Ordinis Dominicanorum.

S. Catharina Senensis præclarissimis Dei donis ornata, ab infantia sua Deiparam singulari pietate coluit: cum enim annum circiter quintum ageret, salutationem angelicam crebrò eidem Deiparæ offerebat, & diuinitus edocta per gradus paternæ domus ascendendo, & descendendo, ad singulos sexis genibus eandem salutationem angelicam Virgini matri reuerenter pronunciauit, idque Deiparæ gratum fuisse illud augumentum est, quod per eosdem gradus ascendendo, & descendendo, Angelorum ministerio, ut plurimum ferebatur, ita ut pedibus eos non attinge-

Cum An-
gelus
falsam
nem An-
gelum
cuius
noster
ferebat
Per Deipa-
ram Chris-
to est de-
ponata.

attigeret. Atque his in Deiparæ pietatē veluti
fundamenti positis ad magnum sanctitatis
culmen euaſit. Septimum iam agens ætatis
annum perpetuæ virginitatē votum Deo ac
Deiparæ nuncupauit. Nec minus admirabile
fuit illud, quod poſt aliquot annos tempore
bacchanalium, cum alij gulæ & ventri ſerui-
unt, in ſuam ſe cellulam abdidit. Fidei perfe-
ctionem à Domino ardentiffimè petens; tan-
dem ei Chriſtus corpore ſeſe oculis ſpectan-
dum exhibuit cum ſanctiſſima ſua genitrice,
& beatiffimis Ioanne Euangelifta, Paulo A-
poſtolo; ac beato Dominico, ipſo Rege Dauid
pialterium ſuauiſſimè modulante. Hic beata
Dei genitrix S. Catharinæ dexteram accipiens,
& digitis extendens ad filium, poſtulabat: vt
ipſam Catharinam dignaretur ſibi deſponſare
in Fide; quod annuens Chriſtus, annulum pro-
tulit aureum quatuor gemmis, & ad man-
te in ſummitate inſignem, quem annulari digito
impoſuit dicens: *Ecce deſponſo te mihi Creato-
ri, & Saluatori tuo in Fide, tu autem deinceps
uirgine age; & recedente Domino annulus in
digito remanſit, qui tamen non niſi à S. Catha-
rina videbatur: quam verò familiarem cum
ipſa conſuetudinem Deipara haberet, illud
facile declarat; quod vt dixi cap. 20. ob le-
uem culpam eam arguere dignata ſit, quod-
que panes cum ea ex farina quadam corrupta
egregios in pauperum viſus efficere volue-
rit.*

S. VINCENTIVS FERRERIVS

Ordinis Prædicatorum.

16 S. Vincentius Ferrerius ex Ordine Prædica-
torum ſanctitate inclutus, & Concionator
verè apoſtolicus; qui non ſolum triginta
tria millia tum Judæorum, tum Satacenorum
ad Chriſtiana ſacra ſuſcipienda adduxit,
ſed etiam ſupra centum millia flagitioſorum
hominum ſuis concionibus ad ſalutarem
peccatorum pœnitentiam permoit, Virgini
beatiffimæ cum primis addictus fuit,
cui in ſuis à dæmone tentationibus enixè ſe
commendabat. Verùm illud præclarum
in primis, quod ex Virginis ſanctiſſimæ ap-
paritione, vt in libr. 2. eius vitæ cap. 11. apud
Surium tom. 2. habetur, tanta ad eius pieta-
tem facta eſt acceſſio, vt poſteà ad tam ſub-
lime vitæ ſpiritualis culmen illius beneficio
perueniret. Cum enim virginitatem ſuam

quam perpetuò coluit, nocte quadam Virgi-
num Virginii impenſus commendaret, quo
ipſa ſuo patrocinio eam tutari, ac cuſtodire
dignaretur; huiusmodi vocem audiuit; *Non
omnes poſſumus eſſe Virgines: nam tametsi ad hanc
uſque ætatem uirginitatem te appellare potuiſſi, non
tamen patiar in poſterum, vt tam honorificè no-
mine perfruaris: quæ quidem verba cum vir
Dei quid ſibi vellent tacitus ſecum ipſe reuo-
lueret; adduci non poterat, vt ea à Deipara
Virgine, quæ virginitatē cultores ſemper ama-
uit, & continenter adiuuit, profecta eſſe ſibi
perſuaderet; in genua igitur cum procubuiffet,
ab ipſa Virgine petijt, vt illa verborum ter-
riculamenta declinare dignaretur: nec ita
multò poſt Virgo beatiffima multa luce coruſ-
ca ei apparens, ipſum confortauit, e quæ di-
xit, verba illa à diabolo fuiſſe prolata, qui bô-
norum operum difficultatem ei propoſuit quò
terrītus ab incepta virtute deſitteret; eam
demque admonuit, dæmonem eius virginita-
tem, aliasque virtutes crebris inſidijs impet-
titurum, quate cautus eſſet, conſtantique a-
nimo perſeueraret; atque in Domino, in quo
omnes dæmonis verſutias ſtrenuè ſupera-
turus eſſet, ſperaret, tum Vincentius gratias
Virgini glorioſæ egit: *Ex eoꝝ tempore, inquit
Auctor eius vitæ, Chriſti miſi tantum ſeruortu
acceſſit, vt non terreſtris homo, ſed caeleſtu Ang-
elus videretur eſſe.**

B. BERNARDINVS SENENSIS

Ordinis Minorum,

S. Bernardinus Senenſis ex Ordine Mino-
rum diuini verbi concionator ætatis ſuæ
celeberrimus, pietatiſque erga ſanctiſ-
ſimum, nomen Ieſu apud populum exci-
tandæ ſtudioſiſſimus, Matrem Ieſu ſingula-
ri amore colebat, cum enim vitam adhuc a-
geret in ſeculo, inter æquales ſuos omni pu-
dicitia, & morum honeſtate (qualem decet
eſſe Deiparæ alumnus) erat conſpicuus,
imaginemque Virginis ſupra Civitatis Sen-
nenſis portam, quam dicunt Camollia, ele-
gantiffimè depictam per multos annos quo-
tidie inuiſebat. ac flexis, nudis que genibus
preces Virgini offerebat, quam vnice ſe di-
ligere in qua ſpes ſuas collocat, & per eam
ſe Dei gratiam, & miſericordiam, quam præ-
cipuè expetebat, ſperare profitebatur. Poſt
ſuſceptum verò religioſæ vitæ habitum ad
eandem

Ooo 3

eandem